

U 216 Vallentuna kyrka

Litteratur: S. E. Hagenfeldt & R. Palm, Sandstone runestones (1996), s. 37, 117; H. Gustavson, Runstenar i Vallentuna (1991), s. 62 ff.; L. Andersson & M. Källström, Spåren av Jarlabanke, i: Hem till Jarlabanke (2008), s. 376 f.; Anteckningar i Runverkets fältex. C.

Avbildningar:

FMIS: –

Runstenen deponerades i april 1993 i Apoteket Runan, Tuna Torg 20, i Vallentuna centrum. När apoteket övergick till ny ägare återfördes stenen våren 2011 till Historiska museet, där den nu förvaras.

Stenmaterialet utgörs enligt en stenartsbestämning utförd av S. Berglund 1976 av röd fältspatsrik sandsten med vita runda fläckar (Runverkets fältex. C). Enligt Hagenfeldt & Palm (1996) handlar det om jotnisk sandsten (»Middle Riphean«).

På J. Erikssons blyertsteckning från 1874 är namnet på den döde helt oskadat och läses **aystain**. Runföljden 21–27 bör alltså återges som **ays[t]ain**. Enligt teckningen hade t-runan dubbelsidiga bistavar.

Stenen antas i UR (1 s. 336) ha utgjort ett monument tillsammans med U 217. Genom återfyndet av ett fragment av denna sten 2005 framstår detta som helt osannolikt. Denna sten visade sig bestå av röd granit (inte sandsten) och är inte utförd av samme ristare (se Andersson & Källström 2008, s. 376 f.).